

"Nieuwjaarsduik (column van Dorien van Wessel)."

Dit verhaal heb ik gelezen in dagblad " De Pers ", ik vind het zo ontroerend en ook prachtig geschreven dat ik jullie er graag kennis van wil laten nemen!

Nieuwjaarsduik.

Een wit sneeuwlaagje heeft Amsterdam bedekt en nodigt uit tot een mooie winterwandeling. Ik loop om het NEMO heen. De sneeuw is er nog onbedorven omdat er geen verkeer komt.

Mijn gedachten gaan terug naar een legendarische nieuwjaarsdag vele jaren geleden. Toen was ik daar ook bij hetzelfde kademuurtje aan het Oosterdok, waar ergens op de bodem nu een rood balletje moet liggen.

Op die bewuste nieuwjaarsdag verkeerde ik in het gezelschap van drie heren. De één had een winterdepressie, de ander had een nieuwjaarskater en de derde heette Jantje. Jantje was een terriër met een voorliefde voor balletjes en een hekel aan water.

Achter het NEMO leek het me wel verantwoord om Jantje even los te laten rennen. Zijn bal vloog door de lucht en hij ging er razendsnel achteraan. Met de bal in zijn bek keek hij nog even triomfantelijk naar ons om met een blik van 'pak-me-dan-als-je-kan'. Hierna vervolgde hij zijn sprint en sprong met de bal over het muurtje. Er klonk een harde plons. Jantje was op 1 januari tot zijn eigen ontsteltenis in het koude Oosterdok gesprongen. Hij had zijn kop nog boven water, maar zijn wanhopig gespartel had niets met zwemmen te maken. Het leek alsof hij ieder moment weg kon zinken. Tussen het muurtje en Jantje gaapte een diepte van ruim twee meter. Hij kon er nooit op eigen kracht uitkomen.

Gezien de beroerde gesteldheid van het resterende gezelschap zou de redding alleen van mij af kunnen komen. Mijn aanvankelijke paniek werd razendsnel onderdrukt. Jas en schoenen waren in één tel uit en zonder nadenken sprong ik naast Jantje in het water.

Ik bleek daar te kunnen staan en nog geen minuut later bereikten we samen een lager gelegen kade. Daar wisten de andere wandelgenoten zich even van hun eigen misère los te weken om ons de kant op te trekken. Toen we daar bibberend maar opgelucht stonden te druipen, barstte van af het water een daverend applaus los. Een twintigtal fotocamera's was onze kant opgericht. Een rondvaartboot met Japanners had het tafereel met bijzondere belangstelling gevolgd.

Gelukkig hadden Jantje en ik er geen schade aan overgehouden.

© januari 2010, Corry Broer, BasicPublishing.nl